

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118202759
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118202759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka vo veci starostlivosti súdu o maloletého T. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky Mgr. W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. C., H. T. XX/X a otca O.. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. Q., P. 1, o návrhu otca na zmenu rozsahu úpravy styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.januára 2020, č. k. 31P/75/2018-44, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zmenu rozsahu úpravy styku s maloletým T. D. E. zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že otec maloletého T. D. podal návrh na zmenu rozsahu úpravy styku súčasne s návrhom na zníženie jeho vyživovacej povinnosti, pričom návrh na zmenu rozsahu úpravy jeho styku s maloletým synom bol vylúčený na samostatné konanie uznesením súdu prvej inštancie č.k. 31P/91/2016 - 157 zo dňa 14.02.2018. Konanie vo veci zníženia vyživovacej povinnosti otca k maloletému D. T. bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/91/2016 - 242 zo dňa 02.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoP/10/2019-279 zo dňa 20.03.2019. Vychádzal zo zistenia, že posledná úprava styku otca s maloletým dieťaťom bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1018 zo dňa 17.08.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoP/74/2015-1242 zo dňa 21.04.2016 tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým T. D. každý párný týždeň v piatok od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že stretávanie otca s maloletým dieťaťom sa nerealizuje dlhodobo od augusta 2013, pričom otec nesúhlasil so zisťovaním názoru maloletého dieťaťa prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín. Súd prvej inštancie mal za to, že nenastala taká zmena pomerov v zmysle § 26 Zákona o rodine, ktorá by odôvodňovala zmenu úpravy styku jeho rozšírením. Situácia od roku 2013 do roku 2019/2020 bola rovnaká, keď sa stretávanie otca so synom počas uvedeného času nerealizuje. Súd prvej inštancie vyjadril záver, že znížiť výživné kompenzáciou zvýšenia rozsahu stretávania je neprípustné, pričom poukázal na to, že konanie o zníženie výživného bolo právoplatne skončené. Súd prvej inštancie nevypočul oboch rodičov, nakoľko sa uvedené nepodarilo realizovať. Názor maloletého nezisťoval s ohľadom na skutočnosť, že sa reálne styk otca a maloletého dieťaťa napriek právoplatného rozhodnutia súdu nerealizuje. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 25 ods. 1 a 5, § 26, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, článkom 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a nariadiť odstránenie väd v konaní. Otec vytykal rozsudku súdu prvej inštancie, že bol v ňom označovaný ako navrhovateľ, namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, nesprávne označenie procesného opatrovníka ako aj to, že ide o osobu bez právnej subjektivity. Uviedol, že v konaní nebol zistený názor všetkých jeho troch maloletých detí a jeho základ videl v neoverených informáciách od matky maloletého. Otec ďalej uviedol, že sa nepovažuje za navrhovateľa, nakoľko nenavrhol zmenu úpravy stretávania s maloletým synom T. D., ale jeho pôvodný návrh na úpravu stretávania vychádzal z prípadnej zmeny vyživovacej povinnosti, čo by podľa otca mohlo byť zohľadnené v rozšírenej úprave stretávania jeho ako otca a maloletého syna. Preto mal za to, že nemožno ho označiť za navrhovateľa v tomto konaní, ale je potrebné vnímať návrh spoločne s pôvodne podaným návrhom na zníženie vyživovacej povinnosti. Otec videl nepreskúmateľnosť rozhodnutia vo vyjadrenom právnom názore súdu prvej inštancie, že zníženie výživného ako dôsledok rozšírenia styku je právne neprípustné, ktorý nebol odôvodnený právnym predpisom, prípadne judikatúrou súdov, čím podľa otca mu bolo zabránené k prístupu k spravodlivému procesu. Ďalej mal za to, že ustanovený procesný opatrovník od 01.01.2015 nemá právnu subjektivitu, a preto nemohol vystupovať ako samostatný subjekt v konaní. Otec namietal, že nebol vypočutý vlastný, slobodný názor maloletého syna T. D., ktorý má v súčasnosti názor svojej matky. Podľa otca je povinnosťou súdu, aby zabezpečil maloletému nezávislý vlastný slobodný názor na stretávanie s otcom a súrodencami. Otec videl v konaní zlyhanie kolízneho opatrovníka, ktorý prezentoval závery v súlade s tvrdeniami matky a prípadný názor maloletého chcel kolízny opatrovník zisťovať len formálne. Otec maloletého tvrdil v odvolaní, že maloletému synovi pravidelne píše listy, ktoré pred ním jeho matka schováva. Uviedol, že podal návrh na výkon rozhodnutia vo veci stretávania s maloletým synom, avšak tieto boli zamietnuté. Vyjadril názor, že načo sa snažiť stretávať s maloletým synom, keď mu matka môže v uvedenom beztrešne brániť a súdy ho ignorujú, pričom sa zameriavajú na to, čo otec neurobil, nezaujímal sa, nestretával sa. Poukázal na povinnosti matky pri príprave styku s otcom, ako aj na jej výchovné povinnosti. Prezentoval záver, že matka maloletého presadzuje svoje názory na úkor záujmov maloletého, pričom v konaní neuvádza pravdu ohľadne záujmu otca o maloletého a kontaktovaní otca maloletého. Každý pokus o kontakt otca s maloletým zmarí a opakovane mu zatajuje pravdu. Otec poukázal na to, že v súčasnosti má už ďalšie dve maloleté deti - F. a E., ktoré majú právo poznať svojho brata a stretávať sa s ním, pričom je povinnosťou súdov a štátnych orgánov uvedené zabezpečiť. Záverom vyjadril názor, že kolízny opatrovník zabránil maloletému podať vo veci odvolanie.

3 Matka maloletého dieťaťa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (zák. č. 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), keď nebolo potrebné zopakovať, ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým zamietol návrh otca na rozšírenie úpravy styku s maloletým dieťaťom na tom právnom názore, že nedošlo k takej zmene pomerov od posledného rozhodnutia súdu, ktorá by takúto zmenu úpravy styku odôvodňovala, nakoľko napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, sa styk otca nerealizuje od augusta 2013 do súčasnosti.

6. Odvolací súd tento právny záver súdu prvej inštancie považuje za správny. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci a správne vec aj právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam otca uvádza nasledovné:

7. Podľa § 71 ods. 3 zákona č. 305/2005 Z.z., o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele, orgány sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgánmi sú Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny a úrady práce, sociálnych vecí a rodiny.

8. Podľa § 73 ods. 2 písmeno b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z.z., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu(17). Poznámka 17) k zákonu č. 305/2005 Z.z. odkazuje na § 31 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine.

9. Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“)..

10. Podľa § 117 Civilného mimosporového poriadku, ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

11. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Otec v odvolaní namietal ustanovenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako kolízneho opatrovníka maloletému, ktorý podľa otca od 01.01.2015 nemá právnu subjektivitu.

13. Odvolací súd konštatuje, že kolízny opatrovník bol ustanovený v súlade s právnymi predpismi, pričom jeho povinnosť vystupovať ako kolízny opatrovník je upravená v § 71 ods. 3, § 73 ods. 2 písmeno b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z.z. v spojení s § 31 ods. 2 Zákona o rodine a § 117 Civilného mimosporového poriadku. Pri jeho ustanovení súd prvej inštancie postupoval v súlade s platnou právnou úpravou. Otec maloletého si musí uvedomiť, že priamo zákonodarca zákonom (§ 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z.z.) uložil určitým spôsobom konať (vykonávať funkciu kolízneho opatrovníka) orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorým je práve Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (podľa § 71 ods. 3 zákona č. 305/2005 Z.z.), pričom súd v zákonom stanovenom prípade je povinný podľa § 117 Civilného mimosporového poriadku a v súlade s § 31 ods. 2 Zákona o rodine ustanoviť práve Úrad práce sociálnych vecí a rodiny príslušný podľa bydliska maloletého za jeho kolízneho (procesného) opatrovníka pre konanie. Kolízia záujmov oboch rodičov je predpokladaná zákonom pre možné sporné záujmy oboch rodičov vo veci výchovy (úpravy styku) maloletého, čo zákon rieši práve ustanovením tretieho nestranného subjektu - štátneho orgánu. Týmto štátnym orgánom je v tomto prípade Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, ktorému zákon určuje ako má konať rovnako ako aj súdu a pre tento účel mu uložil povinnosti, ktoré vykonáva zo zákona ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. V samotnom postupe ustanoveného kolízneho opatrovníka odvolací súd nezhliadol také konanie, ktoré by bolo rozporné s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Primárnou povinnosťou kolízneho opatrovníka je chrániť najlepší záujem maloletého dieťaťa a postupovať tak, aby súdne konanie týkajúce sa maloletého dieťaťa bolo pre toto dieťa, čo najmenej zaťažujúce, pri zachovaní práv rodičov. Uvedené povinnosti a postup kolízny opatrovník dodržal, keď šetril pomery, podal správu o zisteniach a rešpektoval názor otca vo vzťahu k maloletému a jeho vypočutiu. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že odvolacia námietka otca maloletého je nedôvodná, nakoľko ustanovenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín za procesného (kolízneho) opatrovníka bolo vykonané v súlade s právnymi predpismi riadne a správne, ako aj jeho činnosť v konaní. Odvolacia námietka otca, že kolízny opatrovník znemožnil podanie odvolania maloletému je bezpredmetná, nakoľko maloletý nemôže podať odvolanie vo veci pre nedostatok procesnej spôsobilosti.

14. Otec v odvolaní ďalej namietal, že nepodal návrh na rozšírenie úpravy styku s maloletým dieťaťom, keď súdu prvej inštancie doručil iba jeden návrh na zníženie výživného, v ktorom proaktívne navrhoval kompenzáciu pre mal. T. D. za nevyplatené výživné vo forme styku s maloletým v rozsahu 1/1 - otec/matka, aby tak dieťa nebolo ukrátené zníženým výživným. Mal za to, že súd prvej inštancie rozdelením veci na dve samostatné konania porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie.

15. Podľa § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, a preto súd prvej inštancie správne posúdil návrh otca na rozšírenie úpravy styku ako samostatný návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom a uvedenú časť návrhu vylúčil na samostatné konanie. Ak otec nechcel pokračovať v konaní o návrhu na úpravu styku mohol kedykoľvek vziať návrh späť, čo

však neurobil, a preto jeho námietka nie je dôvodná. Otec bol súdom prvej inštancie vyzvaný na to, či berie návrh späť, avšak otec na návrhu zotrval, napriek právoplatne skončenému konaniu o výživnom, a preto súd prvej inštancie v konaní pokračoval a návrh v súlade s právnymi predpismi prejednal a vecne o ňom rozhodol. Odvolacia námietka otca o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na to, že súd v rozhodnutí nezodpovedal, že kompenzácia zníženia výživného pri rozšírení úpravy styku, je právne neprípustná, neobstojí. Uvedená odvolacia námietka otca nemá vplyv na toto konanie, nakoľko v tomto konaní nie je predmetom konania zníženie výživného otca na maloleté dieťa, keď toto bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/91/2016 - 242 zo dňa 02.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoP/10/2019-279 zo dňa 20.03.2019. V tomto konaní odvolací súd nie je oprávnený preskúmať iné právoplatne skončené konanie vo vzťahu k výživnému na maloletého, a preto ani uvedený právny záver súdu prvej inštancie nie je podstatný pre samotné rozhodnutie vo veci úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a nezakladá dôvod nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia.

16. Ďalej otec videl nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tej okolnosti, že súd nezistil nestranný názor mal. dieťaťa založený na slobodnej vôli maloletého.

17. V prvom rade je potrebné uviesť, že otec v konaní pred súdom prvej inštancie vyslovil nesúhlas so zisťovaním názoru mal. T. D., pričom poukázal na to, že v súčasnosti má maloletý taký názor, aký si želá jeho matka, preto je zbytočné dieťa traumatizovať. Otec tvrdil, že maloletý je dlhodobo negatívne manipulovaný matkou, ktorá mu intenzívne bránila v stretávaní so synom, každý jeho pokus o kontakt s maloletým zmarí a pred dieťaťom zatajuje pravdu o tom, že sa o neho zaujíma. Za tejto situácie sa so synom reálne od augusta 2013 nestretol, pričom otec nepopieral, že maloletý sa v súčasnosti s ním stretávať nechce. Odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zisťovanie názoru maloletého T. D. podľa § 43 Zákona o rodine nebolo v danej veci nevyhnutné, nakoľko styk otca s mal. T. sa nerealizuje v zmysle právoplatného rozsudku súdu od augusta 2013. Odvolací súd má za to, že na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1018 zo dňa 17.08.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoP/74/2015-1242 zo dňa 21.04.2016 bol upravený styk otca s maloletým v dostatočnom rozsahu, a to každý druhý týždeň od piatku od 16:00 hod. do nedele do 16:00 hod., pričom v súčasnosti nie sú splnené podmienky na rozšírenie úpravy styku. Otec má vždy možnosť snažiť sa o zlepšenie vzťahu so synom, za zvolenia správneho prístupu a postupu, možno aj s využitím odbornej pomoci na to oprávnených a kvalifikovaných osôb (tretích subjektov). K námietke otca, že súd nezohľadnil právo maloletého T. D. na stretávanie s maloletými súrodencami E. a F. odvolací súd konštatuje, že nadviazanie súrodeneckých vzťahov medzi maloletými deťmi je nepochybne v ich záujme. V súčasnosti sa však otec s maloletým T. D. nestretáva, pričom až po obnovení vzťahu otca s maloletým T. D. je možné vytvárať vzťah medzi súrodencami navzájom, čo však nie je možné zabezpečiť za súčasného stavu narušenia vzájomných vzťahov v rámci konania o rozšírení styku otca s maloletým T. D.. Vzhľadom na uvedené má preto odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, keď dospel k záveru, že v danej veci nedošlo k žiadnej zmene pomerov, na základe ktorej by mal byť rozšírený styk otca s mal. dieťaťom, nakoľko ani stretávanie sa otca s maloletým T. D. na základe právoplatného rozhodnutia súdu sa nerealizuje od roku 2013.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy

(§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).